

treba zistiť ohľadom včasnosti verejnej žaloby v smysle § 14, odst. 5 a § 17, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., kedy sa urazený o osobe obžalovaného J. K. ako autora dozvedel, a pri tom uvážiť výpoveď K. S., ktorý pri svojom výsluchu dňa 18. decembra 1930 udal, že autorom inkriminovaného článku je obžalovaný. Ponevác obžalovaný navrhoval o žalovaných skutočnostiach dôkaz pravdy a trestnosť inkriminovaného článku je závislá na tom, jestli sa dokáže, že obžalovaným uvedené skutočnosti sú pravdivé, prípadne, že mohli byť dôvodne považované za pravdivé, treba ďalej zistiť aj skutočnosti potrebné cieľom navrhovaného dôkazu pravdy. Ponevác najvyšší súd okolnosti tieto v dôsledku zásady odst. 3 § 33 por. nov. sám zistiť nemôže, postupoval z úradnej moci podľa odst. 1 § 35 por. nov. a uložil krajskému súdu, aby vo zrušenej časti znova o veci jednal a rozhodol.

Čís. 5254.

Skutkové zistenia pri tvrdenej opilosti. Nestačí poukaz na posudok znalca lekára.

(Rozh. zo dňa 19. marca 1935, Zm IV 68/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti E. N., obžalovanému z prečinu podľa § 14, č. 3 zák. na ochr. rep. atď., na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaného z úradnej moci podľa odst. 1 § 35 por. nov. zrušil rozsudok vrchného súdu a uložil tomuto súdu, aby znova vo veci jednal a rozhodol; zmätočnú sťažnosť odkázal na toto rozhodnutie.

Dôvody:

Proti rozsudku vrchného súdu podal obžalovaný zmätočnú sťažnosť podľa č. 1 c) § 385 tr. p.

Pri preskúmaní veci z úradnej moci presvedčil sa najvyšší súd, že nižšie súdy nezistili všetky skutočnosti, od ktorých zistenia závisí možnosť rozhodnúť vo veci samej.

Vrchný súd odsúdil obžalovaného, ktorý sa hájil úplnou opilosťou, pre zažalované trestné činy a uznal ho za tieto činy zodpovedným, lebo podľa odôvodneného dobrozdania znalca dra T. L. nebol obžalovaný v dobe spáchania trestných činov za vinu mu daných v stave nepríčetnosti, ale len v stave opilosti druhého štádia, t. j. v takom duševnom stave, za ktorého vedel, čo smie robiť, a len jeho rozhodovacia schopnosť bola brzdená.

Týmto všeobecným poukazom na znalecké dobrozdanie dra L. nie sú však zistené skutočnosti, rozhodné pre vedomie obžalovaného v dobe spáchania trestných činov o ich obsahu a dosahu. Nedostatočnosť tohto zistenia plynie už z tej skutočnosti, že prvostupňový súd všeobecným poukazom na to isté znalecké dobrozdanie uznal, že obžalovaný bol v dobe spáchania trestných činov následkom požitia alkoholických nápojov v stave nepríčetnosti. Má-li najvyšší súd preskúmať záver, ktorý

vrchný súd učinil čo do vedomia obžalovaného, resp. úmyslu potrebného ku skutkovým podstatám trestných činov, treba zistiť z výpovedí svedkov a znalca, ktorí pozorovali obžalovaného pred spáchaním, pri spáchaní a po spáchaní trestných činov, všetky skutočnosti, vzťahujúce sa na telesný a duševný stav obžalovaného následkom požitia liehovín. Tu bude vopred nutné zistiť, aké množstvo alkoholických nápojov obžalovaný požil, akého druhu tieto nápoje boli, v ktorej dobe sa tak stalo, a v akej telesnej dispozícii obžalovaný bol, či bol hladový alebo po jedle, a v akom bol duševnom rozpoložení. Ďalej bude treba zistiť, v ktorej dobe jednotlivé trestné činy, pre ktoré bol odsúdený, páchal, ako sa pri páchaní týchto trestných činov choval, čo pri tom hovoril a robil. Konečne treba uviesť, ktorú časť znaleckého dobrozdania a z ktorých dôvodov súd prijíma pri posúdení príčetnosti obžalovaného v dobe páchania trestných činov. Ponevác najvyšší súd sám tieto skutočnosti v dôsledku zásady odst. 3 § 33 por. nov. zistiť nemôže a bez zistenia uvedeného skutkového podkladu neni možno preskúmať vinu obžalovaného po subjektívnej stránke, najmä vedomie obžalovaného o obsahu a dosahu trestných činov, postupoval najvyšší súd z úradnej povinnosti podľa odst. 1 § 35 por. nov. a uložil vrchnému súdu, aby znovu vo veci jednal a rozhodol.

Čís. 5255.

Porušení předpisu § 320 tr. ř., nedány-li vzhledem k okolnostem případu ke hlavní otázce na zločin vraždy dítěte podle první skutkové podstaty §§ 134, 139 tr. zák. eventuální otázky, odpovídající druhé skutkové podstatě zločinu podle § 139 tr. zák. a přečinu podle § 335 tr. zák.

(Rozh. ze dne 23. března 1935, Zm I 1196/34.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu trestního jakožto porotního v Praze ze dne 4. října 1934, jímž stěžovatelka byla uznána vinnou zločinem zavraždění dítěte podle § 139 tr. zák., zrušil naříkaný rozsudek jako zmatečný a zároveň zrušil tomuto rozsudku za základ sloužící výrok porotců ohledně první hlavní otázky a vrátil věc soudu první stolice, by ji v příštím porotním zasedání znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y :

Zmateční stížnost obžalované uplatňuje důvody zmatečnosti podle § 344, čís. 6 a 8 tr. ř. Jest jí přisvědčiti již ve směru výtky, že porotní soud opominul položití porotcům eventuální otázky, odpovídající druhé skutkové podstatě zločinu podle § 139 tr. zák. a též přečinu podle § 335 tr. zák.

Obžalovaná důsledně popírala úmysl vražedný. Zodpovídala se, že očekávala nemanželský porod teprve asi 5. července a za tím účelem chtěla se odebrati do pražské porodnice; měla též připraveno prádelko